

(The National Interest, 31.1.2011)

Режим Хоснија Мубарака је окончан. Људска плима која је прохујала улицама Каира, Александрије и Суеца прогласила је његову коначну делегитимизацију.

Сада се поставља питање да ли ће Египат следити ирански сценарио, по којем ће исламисти — у Египту, то је Муслиманско братство — преузети власт, одмах или након постепеног потискивања својих секуларних противника, или ће пак секуларна алтернатива уз америчку помоћ и подршку војске преузети власт од остарелог председника.

Американци су сигнализирани своје преференције и даљи ток када су критиковали режим за употребу насиља, макар и неубојитог, против демонстраната, а затим најавили ефективну суспензију војне помоћи која износи 1,5 милијарди долара годишње. Сигнал упућен египатској војсци није могао бити јаснији: отарасите се Мубарака. (Све ово се дешава једва три дана након што је државна секретарка Хилари Клинтон оценила Мубараков режим "стабилним". Лојалност према савезнику који је у тој улози провео три деценије није била у првом плану у овом случају.)

Амерички демарш је уследио као последица новог увида да је стари режим мртав и жеље да се претекне Братство, које се у петак придружило уличној побуни. У ком правцу ће Египат ићи током наредних месеци највероватније ће одредити војска.

Али ће истинска одлука о будућности земље засигурно бити донета за четири, шест или осам месеци, када ће цела земља изаћи на биралишта. Привремена влада подржана од стране армије, која ће одражавати јединство различитости земље, састављена од секуларних и исламских странака, или пак ужа секуларна коалиција, ће утрти пут овим изборима, првом демократском искуству државе Египат.

А на тим изборима ће бити одлучена судбина Египта — а можда и читавог Блиског Истока

—
Јер ако победи Муслиманско братство, највећа и најбоље организована партија у земљи
—
као што је и Хамас, млађа сестра Братства, победио на палестинским општим изборима 2006. године

—
Египат и геополитика на Блиском истоку ће бити револуционисани и радикализовани, могуће чак и до тачке сурвавања у велики рат. Регион ће у том случају брзо пасти под доминацију иранско-египатске коалиције а Египатско-израелски мировни споразум из 1979. године ће бити поништен.

Ако пак секуларне странке победе на изборима, а потом успешном сарадњом отклоне изазов радикалног ислама, Египћани ће имати користи од бољег, слободнијег друштва, а Блиски Исток ће напредовати у миру и наставити и даље да одржава баланс између секуларизма и ислама. Управо зато ови избори могу бити најзначајнији на читавом Блиском истоку још од 1970.

Бени Морис (Benny Morris) је професор историје на Одељењу за блискоисточне студије на Бен Гурион Универзитету у Негеву.

(Превод: **НСПМ**)